

॥ १८ ॥ अभविष्यत्भविष्यतीत्यर्थे व्यत्ययेन लृङ् ॥ १९ ॥ अधमेति च्छेदः ॥ २० ॥ २१ ॥ संभ्रमं भयं आगतैवास्मिन्तु त्वद्वशे स्थास्यामीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
 इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ महावनं काम्यकं ॥ २ ॥ महावनं महानालयः गृहिणी गृहमुच्यत इत्युक्ते गृहिणी वनं

गांडीवमुक्तांश्च महाशरौ घानपतंगसंघानिवशीघ्रवेगान् ॥ यदा द्रष्टास्यर्जुनं वीर्यशालिनं तदा स्वबुद्धिं प्रतिनिदितासि ॥ १८ ॥ सशंखघोषः सतलत्रघोषो गां
 डीवधन्वामुद्गुरुद्वहंश्च ॥ यदा शरानर्पयिता तवोरसितदामनस्ते किमिवाभविष्यत् ॥ १९ ॥ गदाहस्तं भीममभिद्रवंतं माद्रीपुत्रौ संपतंतौ दिशश्च ॥ अमर्षजं क्रो
 धविषं वमंतौ दृष्ट्वा चिरं तापमुपैष्यसे धम ॥ २० ॥ यथा वाहं नातिचरे कथंचित्पतीन्महार्हान्मनसा पिजातु ॥ तेनाद्यसत्येन वशीकृतं त्वां द्रष्टास्मि पार्थैः परिकृष्य
 माणं ॥ २१ ॥ न संभ्रमं गंतुमहं हि शक्ये त्वयानृशं सेनविकृष्यमाणा ॥ समागता हं हि कुरुप्रवीरैः पुनर्वनं काम्यकमागतास्मि ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच सा
 स्तंसमवाक्षिपत्सा ॥ तथा समाक्षिप्ततनुः स पापः पपात शाखी वनिकृत्तमूलः ॥ २४ ॥ प्रगृह्यमाणा तु महाजवेन मुहुर्विनिःश्वस्य च राजपुत्री ॥ सारुष्यमाणा रथ
 मारुरो ह धौम्यस्य पादावभिवाद्य कृष्णा ॥ २५ ॥ धौम्य उवाच नेयं शक्या त्वयानेतुमविजित्य महारथान् ॥ धर्मक्षत्रस्य पौराणमवेक्षस्व जयद्रथ ॥ २६ ॥
 नीं ॥ अन्वगच्छ तदा धौम्यः पदातिगणमध्यगः ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि द्रौपदीहरणे अष्टषष्ठ्यधिकद्विशततमो
 ऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो दिशः संप्रविहृत्य पार्थामृगान्वराहान्महिषांश्च हत्वा ॥ धनुर्धराः श्रेष्ठतमाः पृथिव्यां पृथक्करंतः सहिता व
 भूवुः ॥ १ ॥ ततो मृगव्यालगणानुकीर्णं महावनं तद्विहगोपघुष्टं ॥ भ्रातृंश्च तानभ्यवदद्युधिष्ठिरः श्रुत्वा गिरो व्याहरतां मृगाणां ॥ २ ॥ आदित्यदीप्तां दिशमभ्यु
 च्छाद्य च मे समन्युरुद्धूय ते प्राणपतिः शरीरे ॥ ४ ॥

नपुंसकं नीरे निवासालयकानने इति मेदिनी महाधनमिति पाठे महच्चतुर्द्धनं चेति स्त्रीरूपमेव धनं ॥ ३ ॥ समाच्छाद्य मोहयित्वा समन्युः दैन्यसहितः प्राणानां आध्यात्मिकानां मिन्द्रियाणां पतिर्मुख्यः प्राणः ॥ ४ ॥